

הערות במגילת אסתר (לפי חומש תורה תמימה, וכפי שקראו בביהמ"ד כ"ק אדמו"ר)

הקורא את המגילה ב'מבצעים' והוא כבר יצא ידי חובתו – יבקש מאחד המאזינים לברך, ואם לא – יברך בעצמו. והנוסח (בשני המקרים): כרגיל "על מקרא מגילה".

ואם הוא קורא רק לנשים – עדיף שתברך אחת המאזינות, ואם לא – יברך בעצמו, והנוסח (בין אם זו מאזינה בין אם זה הקורא): "לשמוע מגילה".
(ע"פ שבח המועדים)

א, א: וְיָהּ – היו"ד הראשונה בשבא-נח, ויש לקרוא VAYHI לא VAYEHI.

א, א: גְּלִילִי – הטעם נסוג אחר ללמ"ד הראשון, וקוראים אותו במלעיל [ההטעמה על הלמ"ד הראשון].

שם: עַל רְצַפַּת בְּהַטְּוֹנָשׁ – הצדי"ק בשבא-נע (בגלל המתג ברי"ש) והפ"א רפה. אם קוראים רְצַפַּת - משתנה המשמעות לגחלת!

מקור: כל מקום שנזכר בתנ"ך רצפה במשמעות זו היא רפה כמו "ויכרעו אפים ארצה על הרצפה" (דה"ב ז, ג) ורצפה בפ"א היא גחלת כמו "ובידו רצפה" (ישעי' ו, ו) - ראה קונקורדנצי' ערך רצפה.

א, יז: לְפָנָיו וְלֹא-בָאָה: – זו הפעם היחידה במגילה ש"באה" במלעיל [=הטעם על הבי"ת], ופירושו "הגיעה", משא"כ בשאר מקומות כמו (ב, יד) בְּעֶרְבֹ | הִיא בָּאָה הוא במלרע [=הטעם על האל"ף] ופרושו "מגיעה" וצריך להיזהר בזה!

מקור: רש"י ויצא כט, ו ועוד.

ב, ג: אֶל-יַד הַגָּא – הגימ"ל בסגול ולא בצירה – העיריני הר' מ"מ יצחקי, שליח בנחל בקע, באר שבע.

ב, ה: וַשְּׁמוֹ מְרֻדְכָי – הדל"ת בשבא-נע ולא בחטף-קמץ (כמו שהדפיסו בהוצ' קורן מְרֻדְכָי) וכן בכולם.

ב, יב: כָּדַת הַנְּשִׁיִם – הדל"ת בפתח לא בקמץ.

ב, יד: וַנִּקְרָא בְּשֵׁם: – הרי"ש בשבא-נע ולא בחטף קמץ.

ג, א: וַיִּנְשְׂאָהּ – השי"ן דגושה ובשבא נע. אחרת זה עלול להישמע וַיִּנְסָהּ.

ג, י (וכן ח, ב): אֶת-טִבְעָתָו – העי"ן בשבא-נח לא בחטף-פתח.

ג, יב: וְנַחֲתֶם בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ: – "ונחתם" בפתח ולא בקמץ.

ג, טו: וְהָעִיר שׁוֹשֵׁן נְבֹכָה: – "שושן" בפתח ולא בקמץ.

ד, ז: אָשֶׁר אָמַר הָמָן לְשָׁלוֹל – "לשקול" בקטן ולא בתלישה-גדולה.

ד, ח: אֲשֶׁר־נָתַן – התי"ו בפתח ולא בקמץ.

ד, יא: אֶת־שָׂרְבִיט הַזָּהָב וְחִיָּה – "וחיה" במלרע [=הטעם על היו"ד] ופירושו "והוא יחיה" ואם קוראים במלעיל [=על החי"ת] פירושו "והיא חיה".

ד, יב: וַיִּגִּדּוּ לְמַרְדֳּכָי – "למרדכי" בקמץ לא בפתח.

ד, יד: הַגָּעַתַּ לְמַלְכוּת: – העי"ן בפתח (ולא בשבא כבשפה המדוברת: הַגָּעַתַּ אלא צריך להשמיע הפתח).

ה, ז: וַתַּעַן אֶסְתֵּר וַתֹּאמֶר – "ותאמר" בפתח ובמלרע. והכלל הוא: שכל מקום שכתוב "ותאמר" יש לקרוא וַתֹּאמֶר (בסגול ובמלעיל), לבד ממתי שכתוב "ותען . . ותאמר", שאז יש לקרוא וַתֹּאמֶר (בפתח ובמלרע). העירני הרב אלי' שוויכה, שליח בת"א.

ה, יד (וכן ז, ט): גָּבַהּ חֲמֻשִּׁים אַמָּה – ה"א גנובה ובמפיק, ויש לקרוא גָבו־אָה (למרות שבעברית זה לא נשמע תיקני).

ו, יג: וַיֹּאמְרוּ לוֹ חֲכָמָיו – "ויאמרו" במלרע [=ההטעמה על הרי"ש] לא במלעיל.

ז, ג: תִּנְתֵּן לִי נַפְשִׁי בְּשִׂאֲלֹתַי – "תנתן" בקדמא "לי" במהפך, ולא "תנתן-לי" במהפך.

ז, ד: וְאֵלֹהֵי לַעֲבָדִים – "ואילו" במלרע (הטעם על הלמ"ד) ולא כמו שנהוג לדבר בעברית במלעיל.

ז, ו: וְהָמָן נִבְעַת – העי"ן בפתח ולא בקמץ.

ז, ח: וְהָמָן נָפַל – "נפל" בקטן ולא ברביעי.

ז. ט: אֲשֶׁר-עָשָׂה הָמָן – "אשר-עשה" בירח-בן-יומו [=קוראים בניגון שנשמע בערך כמו שני מונחים צמודים] "המן" בקרני פרה [=קוראים כמו פזר ותלישה גדולה].

ח. ח: כִּי-כָתַב אֲשֶׁר-נִכְתָּב – "נכתב" בקמץ לא בפתח.

ח. טו: וְהָעִיר שׁוֹשָׁן צָהֳלָה וְשִׁמְחָה: – "שושן" בקמץ לא בפתח. "צהלה" הה"א בפתח ולא בקמץ (אחרת זה שינוי משמעות), "ושמחה" במלעיל [=ההטעמה על המ"ם].

ט. ג: מִנְשָׂאִים אֶת-הַיְהוּדִים – השי"ן דגושה ובשבא נע. אחרת זה עלול להישמע מְנַסִּים.

ט. ה: מִכַּת־תָּרַב וְהָרַג וְאַבְדָּן – יש לשים לב לקרוא "ואבדן" בניקוד הנכון ובקמץ גדול [בהברה ספרדית: וְאַבְדָּן], להבדיל מה"אבדן" הראשון במגילה (לעיל ח, ו) בְּאַבְדָּן מוֹלְדֹתַי שהניקוד שונה והקמץ – קמץ קטן [בהברה ספרדית: בְּאַבְדָּן]. – העירני הר' לוי שייקביץ, מילאנו.

ט. יד: וּתְנַתֵּן דָּת בְּשׁוֹשָׁן – "ותנתן" בסגול ובמלעיל [=ההטעמה על הנו"ן].

ט. כב: וְהֵאָדַשׁ אֲשֶׁר נְהַפֵּךְ – הה"א בשבא-נח ויש לקרוא נְהַפֵּךְ.

ט. כז: אֶת-שְׁנֵי הַיָּמִים הָאֵלֶּה – "את-שני" במהפך, והאל"ף בסגול לא בצירי.

ט. כט: אֶת-אֲגַרְת הַפָּרִים – "את-אגרת" בדרגא, והאל"ף בסגול לא בצירי.

מנהגנו: מברכין "הרב את ריבנו" הן בלילה והן ביום ודוקא בציבור. (וגם עשר נשים נחשבות ציבור לעניין זה – פסקי תשובות. ויחיד יכול לאמרה בלא שם ומלכות – שבח המועדים). ולכן: הקורא את המגילה ב'מבצעים' ויש יותר מעשרה גברים או נשים מעל גיל מצוות, והוא כבר יצא יד"ח – עדיף שיברך אחד השומעים (או אחת השומעות בציבור של נשים) גם את הברכה האחרונה. ואם הם לא יודעים/ות – יברך אותו הקורא בעצמו.

לקוראים בהברה ספרדית, שימו לב: להלן התיבות במגילה שיש בהם קמץ קטן (מלבד תיבת כָּל, מְרַדְכִי)
[ולפעמים קמץ-גדול משנה את המשמעות, כגון הקורא שְׁשָׂה חֲדָשִׁים במקום חֲדָשִׁים]:

פרק א: למלכו, באמרם (האל"ף), יפיה (יו"ד ראשונה).
פרק ב: הגלה, הגלתה, יכניה (הכ"ף), חדשים (הח"ת), באמנה.
פרק ג: כאמרם.
פרק ה: עשרו.
פרק ו: וישוב (השי"ן).
פרק ח: ותקם (הקו"ף).
פרק ט: ושמעו.
פרק י: תקפו.

ס • סג

תיבות במגילה שיש בהם קרי וכתוב:

א, טז: מומכן – קוראים ממוכן.
ג, ד: באמרם – קוראים כאמרם.
ד, ד: ותבואינה – קוראים ותבואנה.
ד, ח: ביהודיים – קוראים ביהודים. – וכן בכלם.
ח, יא: להרג ולאבד – קוראים להרג ולאבד ולהרג ולאבד.
ח, יג: עתודים – קוראים עתידים.
ט, ב: לפניהם – קוראים ואיש לא-עמד בפניהם ואיש לא-עמד לפניהם.
ט, יט: הפרוזים – קוראים הפרזים.
ט, כז: קימו וקבל – קוראים וקבלו.
י, א: אחשרש – קוראים אחשורוש.

ס • סג

יישר כח להרה"ח הר' **יעקב חיים יעקובוביץ'** שי', מותיקי הבעלי קריאה פעה"ק צפת, שמכתביו נשאבו חלק ניכר מהערות אלו.

ו ו ו

לעלוי נשמת אבי מורי הבעל-קורא הותיק הרה"ח ר' אליעזר ב"ר משה יעקב ז"ל, נלב"ע יום ועש"ק פ' פרה, י"ט אדר ה'תש"ע, ומ"כ בחלקת חב"ד אשר בסמיכות לציון רבי פינחס בן יאיר, עיה"ק צפת ת"ו. ת.נ.צ.ב.ה.
15 שנה לפטירתו

בהצלחה! פורים שמח!

לקבלת "תשורה" ובה ההערות לקרה"ת והפטורות דכל השנה במחיר 18 ₪ (כולל משלוח) – נא לכתוב ת: chabadmk770@gmail.com או לוואצאפ מס' 050-6737410 כמו"כ

ניתן להשיג תשורות נוספים: "דבר החסידות" חדשי תשרי, כסלו ותמוז, "אליבא דרבי" ברכות, "רבי מסיים בה" (הדרנים) זרעים-מועד. "זהיר טפי" מזוזה, דיוקים ברמב"ם לעם ועוד.

וכן ניתן לקבל במייל זה כל מוצש"ק בל"ג סיפור ודבר תורה מתומצת מתורת הרבי, לחזרת שיחה בבתכנ"ס וכיו"ב.